

ning at vide. Naar t. Ex. Landets øverste Embedsmand stiller sig ligeoverfor Bælgeren i det Dieblif, han skal afgive sin Stemme, er det ikke saa unaturligt, at Bælgeren enten forstummer, eller nævner et Navn, som han veed ikke lyder skurrende i hans høie Foresattes Øren. Jeg troer ogsaa, at jeg tør paa-
staae, at den af mig foreslaaede Stemmegivning ikke paa Færøerne vil give Anledning til noget Misbrug, thi Befolkningen i en Valgkreds kjender næsten uden Undtagelse hinanden, og det vil altsaa ikke være tænkeligt, at Valgbestyrelsen ikke skulde kunne afgjøre, hvorvidt den, der afleverer sin Stemmeseddel efter Navns Øpraab, er den rette Paagjaeldende.

Naar jeg dernæst vender mig til Bestemmelserne i § 13, tør jeg maaskee, efter de Udtalelser, der skete her i Salen ved Prøvelsen af mit Valg, antage, at den af mig foreslaaede Bestemmelse maaskee ikke vil finde Bifald, det hedder nemlig: „Skulde Valghandlingen ved Grindebud eller paa anden lignende Maade blive afbrudt, tilkjendegiver Valgnævnen, forinden Bælgerne adskilles, naar og hvor den skal fortsættes“. Jeg troer imidlertid, at en saadan Bestemmelse er uundgaaelig nødvendig; Grindefangsten er en af Færingernes vigtigste Næringskilder, og Budstabet om, at der er en Flok Hvaler i Nærheden, sætter hele Befolkningen i Bevægelse, ja, selv Gudstjenesten bliver i et saadant Tilfælde afbrudt. Jeg troer derfor, at saafremt man bestemmer, at Valghandlingen i et saadant Tilfælde desuagtet skal fortsættes, da vil dette ingenlunde give Anledning til, at Bælgerne blive paa Stedet, men tværtimod, at Valget overgives i deres Haand, der paa Grund af Alderdom eller anden Svaghed er ude af Stand til at deeltage i Fangsten. Man maa vel lægge Mærke til, at det ikke alene er enkelte Personers, men den største Deel af Befolkningens Interesser, der her staae paa Spil, og, saafremt Noget ikke møder i berimelig Tid, kan dette ofte give Anledning til, at den Fangst, der er af saa overordentlig Vigtighed for Færingernes Eksistens, derved gaar tabt. Jeg skal i den Henseende blot bemærke, at i det af de færøiske Embedsmænd i Marts Maaned forrige Aar udarbej-

dede Udkast til en Communallov var en lignende Bestemmelse som den af mig foreslaaede.

Om Communalbestyrelsernes Virksomhed, hvorom der indeholdes Bestemmelser i §§ 18, 19, 20 og 21, er der maaskee ikke Anledning for mig til for Diebliffet at yttre mig videre; jeg troer, at de af mig optagne Bestemmelser ville være nogenledes ubtømmende, og jeg troer paa den anden Side, at jeg ikke har optaget Noget, som ikke kan ansees at henhøre til kommunale Anliggender.

Med Hensyn til Lavthingets Virksomhed, da kræver den af mig foreslaaede Bestemmelse i § 38 maaskee en noget nærmere Begrundelse; jeg har nemlig foreslaaet, at Lavthinget skal have raadgivende Indflydelse paa Færøernes Lovgivning. Færøerne ere ikke alene paa Grund af deres affides Beliggenhed, men ogsaa ved menneskelig Magt i Aarhundreder holdte i en affondret Stilling fra den øvrige Verden, og Forholdene have derfor udviklet sig paa en eiendommelig Maade. Det kan vel ikke nægtes, at der har indsnegget sig mangen en Fordom, men, hvad den Uindviiede maaskee anseer som Fordomsfuldt, er dog ofte Noget, der alene grunder sig i Forholdenes Eiendommelighed. Nu troer jeg vistnok, at, saasnart der indrømmes Færingerne Leilighed til at blande sig med de øvrige Nationer, saa vil det Fordomsfulde forsvinde, men det vilde dog vistnok paa den anden Side være farligt, om man ved Omordningen af Forholdene tabte de locale Hensyn af Sigte. Da nu Færingerne alene ere ret fortrolige med disse locale Forhold, saa troer jeg, at det vil være uundgaaelig nødvendigt, ikke alene af denne Grund, men ogsaa paa Grund af Tidens Fordringer, at man indrømmer Færingerne selv en væsentlig Indflydelse paa Forholdenes Omordning; men jeg har allerede ved en tidligere Leilighed søgt at udvikle, at denne Indflydelse ingenlunde er indrømmet Færingerne ved den dem forundte Repræsentation her paa Rigsdagen, og denne vil derfor efter min Mening være aldeles betydningsløs, hvis der ikke dertil knyttes en Folkerepræsentation paa Færøerne. Dette er ogsaa blevet erkjendt, ikke alene da Loven om Rigsdagsvalgene blev behandlet her ifjor,